

Zaferin Yakınlaşması Kalplerde Olan "Korkuyu" Açığa Çıkarmaktadır

18 Temmuz'da Esad'ın kalbine indirilen ağır darbeden sonra, Suriye'nin önemli şehirlerinden biri olan Halep'in kuşatılması ile Müslümanlar Bilad'uş Şam'da zafere daha da yaklaşıyorlar. Ancak kıyamın başladığı günden bu güne zalim Esed'e zaman kazandırmak için türlü planlar uygulamaya koyan Batı, oldukça rahatsız. Eğer sömürgeci Batı'nın Müslümanların topraklarında kendisine hamilik yapan yöneticileri olmamış olsaydı, bu rahatsızlığı tam bir panik ve krize dönüşecekti. Batı'nın bu sinsi planlardan en önemlisi, ayaklanmaların başından beri Suriye konusunda oluşturulmuş olan devletlerarası kutuplaşmadır. ABD, Türkiye, Suudi Arabistan, Katar gibi ülkeler güya devrime destek veriyormuş gibi politika güderlerken, Rusya, Çin ve İran ise rejimin destekçisi kesiliverdiler. Lakin ortak dertleri, Suriye'de Baas rejiminin devrilmesinden sonra bir İslam Devleti'nin kurulmasından duydukları endişedir. Küfrün kirli entrikalarla üzerini örtmeye çalıştığı asıl korku, işte budur!

Türkiye ise "iyi polis" konumuyla bu kirli planın bir parçası olarak rol üstlenirken, çirkin yüzünü örten maske ağır ağır düşmeye başlıyor. Zira Suriye'nin kuzeyindeki hareketlilik üzerine Dışişleri Bakanı Davutoğlu'nun Erbil'de Barzani ile yaptığı görüşme sonrasında yapılan açıklama bunu yansıtıyor: **"Birlikte bazı adımların atılması konusunda anlayış birliğimiz var... Suriye'de güç boşluğundan yararlanmaya çalışacak (etnik ve dini) örgütler ortak tehdittir... Yeni Suriye, terör örgütleri ya da radikal gruplardan hali (boş) olmalıdır"** Peki hem Türkiye, hem de Barzani için ortak olan tehdit nedir? PKK ise şayet, PKK'nın zaten hamisi olan Barzani için neden tehdit olsun? Siyasi altyapıları zayıf bilinen Suriye'deki Kürtler ve Türkiye sınırında bir devlet kurmaları ise şayet, Barzani neden onlara destek versin, niçin askeri eğitimden geçirsin? Dolayısıyla geriye yalnız tek bir tehdit kalıyor. Her ikisi de laik olan Türkiye Cumhuriyeti ve Kürdistan bölgesel hükümeti'nin algıladıkları ve birlikte tavır takınma gereği duydukları bu ortak tehdit, Suriye'de İslami bir devlet kurulmasından başka ne olabilir ki?

Türkiye'nin ve aslında ABD ve Batı'nın da ortak kaygısı, rejim yıkıldıktan sonra Suriye'de İslami bir devletin kurulması ile birlikte, kurulması muhtemel bu devletin Müslümanlarda oluşturacağı coşku ve heyecanın diğer Müslüman topraklara sıçramasıdır. Bir buçuk senedir akan kana, yapılan katliam ve tahribatlara seyirci kalan Türkiye'nin, son zamanlarda Suriye sınırında birtakım askeri yığınaklar ve tatbikatlar yapması elbette sadece Suriye'nin kuzeyinden duyulan endişeyle açıklanamaz. Türkiye'nin Kürt oluşumlarına alerjisi vardır madem, neden Irak Kürdistanı ile merkezi Irak hükümetinden daha sıcak ilişkiler kuruyor? Neden Barzani ile ortak tehdit belirleyip, ortak tavır benimsiyor?

Ey Müslümanlar! Suriye'de yaşananlar, insaf ve iman sahibi her Müslümanın kalbini yaralamakta, içerisinde bulunduğumuz şu mübarek Ramazan ayında dualarının ve yakarışlarının parçası olmaktadır. Muhakkak ki Ramazan, İslam tarihi boyunca zaferlerin, başarıların ve fetihlerin ayı olmuştur. Umulur ki Suriye'de süren acımasız vahşet, Allah'ın izniyle bu Ramazan'da son bulacak, Müslümanlar Allah'ın nusreti ve zaferiyle ferahlayacaklardır. Kâfirler ve onları dost edinen rejimlerin iğrenç entrikaları da Allah'ın yardımıyla boşa çıkacak ve bu uğurda sarfettikleri gayretler heder olacaktır.

Ey Müslümanlar! İşte Hizb-ut Tahrir, Suriye kıyamının başından beri azgın zalime karşı Müslümanlarla omuz omuza durmakta ve devrimin Hilafet Devleti'nin kurulması ile taçlanması için Ümmete haykırmaktadır. Aynı zamanda kâfir Batı ile güdümündeki bölge ülkelerinin İslam ve Müslümanlar aleyhindeki şerir planlarını açığa çıkarmakta ve Şam topraklarında İkinci Raşidi Hilafet Devleti'nin yeniden kurulması için tüm gücüyle çalışmaktadır.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ
"İnkâr edenlerin işleri engin çöllerdeki serap gibidir. Susayan kimse onu su zanneder, fakat oraya vardığında hiçbir şey bulamaz. Orada Allah'ı bulur ve O da hesabını görür. Şüphesiz Allah hesabı çarçabuk görendir." [Nur 39]